

længere — saadan omtrent faldt Udtalelserne fra alle Sider den Gang —, og nu er der gaaet 5 Aar siden, og den forøgede Trafik har gjort Forholdene endnu vanskeligere. Tillige vil der hengaa flere Aar, inden den nye Banegaard bliver færdig, selv om Lovforslaget snart bliver vedtaget, og derfor er det en meget betænkelig Sag at udsætte Afgørelsen, da der selvfølgelig kommer et Øjeblik, hvor Forholdene ved Aarhus Banegaard er saa fortvivlede, at ingen er tjent med at bære Ansvaret for Ledelsen af den gamle Banegaard.

Spørgsmaalet om Forskydningen af Grundværdierne i Aarhus, naar Personbanegaarden flyttes ud i Mølleengen, skal jeg ikke komme nærmere ind paa, det er et vanskeligt Spørgsmaal, og denne Forskydning kan let overvurderes. Dette Hensyn kan overvejes og tages med i Betragtning, men det maa ikke faa en saa overvejende Betydning, at det kommer til at spærre for en sund og nødvendig samfundsmæssig Udvikling. Jeg vil paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling her i Salen og i det eventuelle Udvalg. Kan der opnaas Besparelser og mulige Forbedringer, uden at Lovforslagets principielle Løsning af Spørgsmaalet om Ordningen af Banegaardsforholdene i Aarhus berøres deraf, vil det naturligvis kun glæde os. Nu, da Bevillingen paa de 100,000 Kr. tages ud af Finansloven og opføres paa et særligt Lovforslag, kan der blive Tid og Lejlighed for et Udvalg til at beskæftige sig langt mere med alle Enkeltheder angaaende Banegaardsforholdene i Aarhus, end Finansudvalget kunde faa Tid til, men vi haaber, at denne Ændring i Bevillingens Karakter ikke skal føre til, at Bevillingen til Aarhus Banegaard ikke vedtages i denne Samling. Det forekommer os, at Ansvaret for Rigsdagen ved at skyde Sagen ud og blive ved det gamle er for stort, og vi venter derfor, at der vil komme et tilfredsstillende Resultat ud af Forhandlingerne om det foreliggende Lovforslag.

Hammerich: Fra de forskellige Sider er der nu angaaende det foreliggende Lovforslag fremdraget største Delen af, hvad der naturligvis hører hjemme under en Før-

stebehandling, og jeg vil derfor kunne begrænse mine Udtalelser ret betydeligt. Jeg vil ikke sige, at der har vist sig en absolut Enighed om, hvorledes dette Spørgsmaal skal løses, tværtimod, men der har dog ligesom tidligere været Enighed om, at vi staar overfor en Sag, der maa ordnes, og at Forholdene ved Aarhus Banegaard er saa utilfredsstillende, at de maa ændres, at den jydsk østlige Hovedbanes Drift i Virkeligheden nødvendiggør dette.

Man kan beklage, at Løsningen trænger sig paa i et Øjeblik, hvor Sparsommelighed er en naturlig Fordring at stille overfor Statskassen, men man kan ikke gaa af Vejen derfor; Betimeligheden deraf maa man være enig om, og hvad der vil blive Tale om i et Udvalg, er da kun, om den Løsning, her foreslaas, er den rette. Med Hensyn til dette Spørgsmaal er det fra anden Side fremført, at den foreslaaede Ordning er ret forskellig fra, hvad der blev foreslaaet os for nogle Aar siden af Regeringen i det Lovforslag, som i Korthed gik ud paa, at man vilde skille Gods- og Persontrafikken ad, bygge en særlig Godsbanegaard i Mølleengen og derved blive i Stand til at forbedre Forholdene for Persontrafikken paa den nuværende Plads. Det foreliggende Lovforslag gaar derimod ud paa at holde Person- og Godsbanegaard samlet under eet. Med Hensyn hertil gør man for det første med nogen Ret gældende, at man dermed mener at kunne have ret stor Sikkerhed for at kunne have Plads til baade det ene og det andet, idet Mølleengen er et ubeslaglagt Areal, og ved Siden deraf, at der kan ventes en Besparelse, naar de to Trafikarter holdes samlede. Jeg maa dog overfor det sidste bemærke, at hvis man, som det i lange Tider har været antaget, staar overfor det Forhold, at Hovedbanetrafikken bliver adskilt, saa at Godstogene bliver rene Godstog, har jeg lidt vanskeligt ved at se, hvorledes denne Besparelse paa 100,000 Kr. skulde fremkomme, men derom kan naturligvis et Udvalg blive oplyst; foreløbig maa man efter min Mening gaa ud fra dette Forhold som et Hovedmotiv til det Lovforslag, der her forelægges os.

Spørgsmaalet er vel da, om man saa har Lov at se bort fra de Indvendinger, der kan gøres mod Lovforslaget i Anled-